

Ostatnia dekada wskazuje na wzrost zainteresowania grup badawczych detekcją pojedynczych fotonów. Wynika to bezpośrednio z osiągnięć tych przyrządów, w szczególności wysokiej wartości wzmocnienia, czułości, szybkości odpowiedzi i łatwości integracji w systemach optoelektronicznych. Osiągnięcia detektorów pojedynczych fotonów są stale poprawiane poprzez dobór architektury przyrządu i odpowiednim układom tłumiącym i przywracającym. Główną przyczyną tego trendu są niewątpliwie zastosowania w informatyce kwantowej, w szczególności - kwantowej dystrybucji klucza.

Efektywność wykrywania pojedynczych fotonów na poziomie 50% została zademonstrowana dla długości fali $< 2 \mu\text{m}$. Zwiększenie długości fali do zakresu średniej podczerwieni może mieć potencjalne zastosowania w LIDAR-ach, badaniu linii widmowych H_2O , CO_2 , O_2 , O_3 , CH_4 i N_2O .

Biorąc powyższe pod uwagę głównym celem projektu będzie próba odpowiedzi na pytanie czy można uzyskać efektywność wykrywania pojedynczych fotonów na poziomie $\sim 20\%$ w zakresie średniej podczerwieni i warunkach wysokotemperaturowych ($T \sim 190 \text{ K}$) w przyrządach na bazie supersieci-II rodzaju InAs/InAsSb z warstwami „tłumiącymi” i „przywracającymi” (WAT) i materiałami dwuwymiarowymi BP/MoS_2 i BP/InSe (SITP).

Wyniki projektu mogą mieć charakter przełomowy, co w pełni potwierdza zasadność zaplanowanych zadań. Detekcja pojedynczych fotonów w zakresie średniej podczerwieni i wysokich temperaturach może pozwolić uzyskać warunki SWAP.